

MVCRP012ZD4K

Naturalizace v České republice (GA15-07626S)
podle zákona č. 40/1993 Sb.
prac. č.: 0518r

Toto rozhodnutí nabylo právní moci
dne: 11. 1. 2016
podpis: *[Signature]*

V Praze dne 22. ledna 2016
Č. j.: MV-145892-4/VS-2015

Rozhodnutí

Ministr vnitra jako správní orgán příslušný dle § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „správní řád“), rozhodl na základě včasného rozkladu, který podal ..... nar. .... Gnjilane - Kosovo, státní občan Srbska, trvale bytem :
... (dále jen „žadatel“), proti rozhodnutí odboru všeobecné správy Ministerstva vnitra, (dále jen „Ministerstvo vnitra“), ze dne 16. 2. 2015, č.j.: VS-1987/835.3/2-2014, jímž nebylo podle ustanovení § 7 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb., o nabytí a pozbytí státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon č. 40/1993 Sb.“), vyhověno jeho žádosti o udělení státního občanství České republiky, (dále jen „žádost“), t a k t o:

Podle § 152 odst. 5 písm. b) správního řádu se rozklad **z a m í t á.**

O d ů v o d n ě n í:

I.

Žadatel požádal dne 19. 12. 2013 prostřednictvím Magistrátu města Ostravy o udělení státního občanství České republiky. V dotazníku k žádosti žadatel uvedl, že se na území České republiky zdržuje od roku 1991, trvalý pobyt zde mu byl povolen od 3. 10. 1997. Žadatel je od roku 1996 rozvedený, z předchozího manželství má dvě dospělé dcery, žijící v Kosovu, ze svazku se státní občankou České republiky, který stále trvá, se mu v roce 1993 narodil syn, po matce státní občan České republiky. Žadatel figuruje v živnostenském rejstříku od roku 1993, kdy založil se svojí družkou obchodní firmu ..... a spol., která má, dle zaslaného čestného prohlášení žadatelovy družky ze dne 30. 9. 2014, od roku 2005 přerušenu činnost. Od roku 2005 má žadatel živnostenské oprávnění na hostinskou činnost, v roce 2007 založil opět se svojí družkou obchodní firmu ..... s.r.o., provozující rovněž

Vypraveno dne:

26-01-2016 *[Signature]*

Vypraveno dne:

- 8 - 02 - 2016 *[Signature]*

hostinskou činnost; v obou těchto firmách je jako jednatelka zapsána žadatelova družka
i. Žadatel v dotazníku k žádosti deklaroval měsíční příjem 30 000 Kč, ale zdroje výše této částky přes výzvu Ministerstva vnitra nedoložil, neboť ze zaslaných daňových přiznání z příjmů fyzických i právnických osob (firma s.r.o.), vychází pro žadatele pouze minimální příjem.

Ministerstvo vnitra usnesením ze dne 9. 6. 2014 podle § 64 odst. 1 písm. a) správního řádu řízení ve věci žádosti žadatele přerušilo do 14. 7. 2014, a vyzvalo ho v této lhůtě k doložení vyjmenovaných potvrzení a prohlášení, nezbytných k prokázání splnění podmínek pro udělení státního občanství České republiky, resp. posouzení možnosti prominutí splnění některé z podmínek stanovených v § 7 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb., a zjištění stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, jmenovitě pak vyúčtování plateb pojistného na veřejné zdravotní pojištění za období, kdy byl evidován jako samoplátce. Žadatel v úložní době zásilku nepřevzal, a proto Ministerstvo vnitra usnesením ze dne 8. 9. 2014 správní řízení ze stejných důvodů znovu přerušilo do 10. 10. 2014. Žadatel ve stanovené lhůtě Ministerstvu vnitra požadované doklady doručil, vyjma vyúčtování plateb pojistného na veřejné zdravotní pojištění. Zaslal pouze informaci Všeobecné zdravotní pojišťovny, (dále jen „VZP“), o pojištění za období od 3. 10. 1997 do 29. 9. 2014, tzv. registrační údaje.

II.

Ministerstvo vnitra po provedeném důkazním řízení a po komplexním zvážení veškerých podkladů pro vydání rozhodnutí konstatovalo, že žadatel splňuje podmínky pro udělení státního občanství podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. a), c) a d) zákona č. 40/1993 Sb., neboť má ke dni podání žádosti na území České republiky povolen nejméně pětiletý trvalý pobyt a po tuto dobu se zde převážně zdržuje, nebyl v posledních pěti letech pravomocně odsouzen pro úmyslný trestný čin a prokázal znalost českého jazyka podle vyhlášky č. 137/1993 Sb., kterou se stanoví kritéria pro prokazování znalosti českého jazyka žadatelů o udělení státního občanství České republiky.

Podmínku pro udělení státního občanství České republiky podle § 7 odst. 1 písm. b) zákona č. 40/1993 Sb., předložení dokladu o propuštění ze stávajícího státního svazku, žadatelé s účinností zákona č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů (zákon o státním občanství České republiky), od 1. 1. 2014 automaticky neprokazují.

K posouzení splnění podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. e) zákona č. 40/1993 Sb., Ministerstvo vnitra uvedlo, že ke splnění této podmínky, resp. k posouzení plnění zákonných povinností stanovených zákonem č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění, ve znění pozdějších předpisů, a zákonem č. 592/1992 Sb., o pojistném na všeobecné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů, byl žadatel usnesením Ministerstva vnitra vyzván k předložení nejen

doručených registračních údajů VZP ze dne 29. 9. 2014, ale i k předložení vyúčtování plateb pojistného na veřejné zdravotní pojištění za celé období, kdy byl evidován jako samoplátce pojistného, což neučinil, a Ministerstvu tak neumožnil posoudit, zda zdravotní pojištění hradil včas a řádně, tj., zda mu nevznikly nedoplatky a penále.

Ministerstvo vnitra na základě těchto skutečností rozhodnutím ze dne 16. 2. 2015 žádosti nevyhovělo a konstatovalo, že vzhledem k nevyhovující spolupráci žadatele, nebylo možné učinit závěr, že žadatel plněním povinností i v oblasti veřejného zdravotního pojištění splnil podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. e) zákona č. 40/1993 Sb., neboť jak uvedlo, splnění této podmínky žadatel předloženými doklady neprokázal.

Ministerstvo vnitra také konstatovalo, že podle judikatury Ústavního soudu není neudělením českého státního občanství porušeno žádné právo zaručené Ústavou, ústavními zákony ani mezinárodní smlouvou pro jeho nenárokovost a odkázalo tak na usnesení Ústavního soudu sp. zn. IV. ÚS 586/99, ze dne 8. 3. 2000, kdy Ústavní soud judikoval, že v případech, kdy státoobčanský vztah nevzniká ex lege, ale na základě rozhodnutí příslušného orgánu státu, má stát nezadatelné právo (ze zákona), rozhodnout, zda určité osobě české státní občanství udělí, a pokud tak neučiní, neporušuje tím Ústavu, ústavní zákony ani mezinárodní smlouvu ve smyslu čl. 10 Ústavy. Dále Ministerstvo vnitra konstatovalo, že takový postup není v rozporu ani s Evropskou úmluvou o státním občanství a odkázalo dále na usnesení Ústavního soudu sp. zn. II ÚS 624/06, ze dne 17. 5. 2007, kde Ústavní soud konstatoval, že zákon o státním občanství nezakotvuje nárok na získání občanství při splnění zákonných podmínek, ale pouze možnost toto občanství získat. Jde o formální podmínky, jejichž splnění teprve zakládá důvod pro věcné posouzení žádosti. Dále Ministerstvo vnitra poznamenalo, že status cizince s povoleným trvalým pobytem zaručuje žadateli téměř stejné postavení, včetně práv a svobod zaručených Listinou základních práv a svobod, vyjma některých práv občanských, jako státnímu občanovi České republiky.

III.

Proti zamítavému rozhodnutí podal žadatel včasný rozklad, v němž uvádí, že si není vědom nezaslání dokladu o svém zdravotním pojištění, ale nevidí v tom problém, v České republice žije 24 let a nikdy nikomu, včetně zdravotního pojištění nedlužil. K rozkladu žadatel připojil aktualizované registrační údaje VZP ze dne 27. 7. 2015 a vyúčtování plateb pojistného za období od 9. 1. 2015 do 27. 7. 2015.

Pokud se jedná o jeho měsíční příjem, žadatel v dotazníku k žádosti uvedl částku 30 000 Kč, v rozkladu ale uvádí, že tím myslel příjem domácnosti, protože podniká s družkou. Po rozdělení to dle jeho nynějšího sdělení opravdu vyjde na minimální plat, jak uvedlo Ministerstvo vnitra, a proto prodal svůj byt; uvádí, že daň

řádně zaplatil. Podniká sice ve Stodolní ulici, ale její věhlas už má pár let klesající tendenci a konkurence je daleko větší.

Závěrem uvádí, že úmyslně neporušil žádný zákon, a tak prosí o shovívavost v dalším posuzování své žádosti.

IV.

O rozkladu proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně rozhoduje podle § 152 odst. 2 a 3 správního řádu ministr vnitra na základě návrhu rozkladové komise. Rozklad posoudila rozkladová komise ministra vnitra.

Ministr vnitra rozkladem napadené rozhodnutí přezkoumal z hlediska splnění podmínek stanovených v ustanovení § 7 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb., a ve shodě s úsudkem Ministerstva vnitra konstatuje, že žadatel splňuje podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. a), c) a d) zákona č. 40/1993 Sb., přičemž splnění podmínky v § 7 odst. 1 písm. b) zákona č. 40/1993 Sb. žadatel neprokazuje. Ministr vnitra podobně jako Ministerstvo vnitra v odůvodnění napadeného rozhodnutí musí konstatovat, že žadatel předloženými doklady na úseku veřejného zdravotního pojištění neprokázal splnění podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. e) zákona č. 40/1993 Sb.

Pokud se jedná o doklady zaslané žadatelem spolu s rozkladem, nelze z přiloženého vyúčtování plateb pojistného na veřejné pojištění za období od 9. 1. 2015 do 27. 7. 2015, podle ministra vnitra usuzovat, jakým způsobem plnil žadatel své povinnosti dle shora uvedených zákonů v oblasti veřejného zdravotního pojištění, nikoliv po dobu sedmi měsíců v roce 2015, ale zpětně za určité delší období ještě před podáním žádosti o udělení státního občanství, což by umožňovalo v souladu s gramatickou dikcí i účelem shora uvedené zákonné podmínky (srv. např. závěry Nejvyššího správního soudu v rozsudku ze dne 13. 3. 2008. č. j. 5 As 51/2007-105) relevantní závěr o splnění této podmínky.

Ministrovi vnitra tak nezbyvá, než konstatovat, že žadatel tím, že neprokázal, že řádným způsobem plnil povinnosti na úseku veřejného zdravotního pojištění, neunesl v této věci důkazní břemeno a nevykázal tak splnění podmínky zakotvené v ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona č. 40/1993 Sb.

S ohledem na výše uvedené není žadatelovo dodatečné upřesnění v rozkladu stran jeho deklarovaných a jím doložených příjmů podstatné.

Ministr vnitra na základě shora uvedeného rozhodl, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 správního řádu ve spojení s ustanovením § 152 odst. 4 správního řádu nelze odvolat.

ministr vnitra

